

13 Οκτωβρίου 2019

Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ (Σαχάρωφ): Έχει «άραγε το Ευαγγέλιο «πολιτική διάσταση»;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-Έσσεξ \(Σαχάρωφ\) / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή](#)

Κάθε διεθνής ή ταξική πάλη συνδέεται με τη βία: «Χτυπάτε τους εχθρούς». Η εντολή όμως του Χριστού λέει «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών» (Ματθ. 5,44). Η τελευταία δεν επιτρέπει καθόλου να υποβιβάσουμε το Ευαγγέλιο στο επίπεδο της αδελφοκτόνου διαιρέσεως των υλικών αγαθών. Όταν μπουν στις τάξεις των μαχητών οι επίσκοποι, οι θεολόγοι, οι πιστοί χριστιανοί γενικά, θεωρούν εκείνους που αποφεύγουν τη συμμετοχή στο είδος αυτό των δραστηριοτήτων ως μικρόψυχους και δειλούς. Όσο πιο επικίνδυνη είναι η συμπλοκή με τους καταπιεστές, τόσο περισσότερο θεωρείται η ανθρωπιστική αποστολή ως «μαρτύριο» για τον Χριστό.

Η αποφυγή μας υπαγορεύεται από τη συνείδηση ότι κάθε αλλαγή καταστάσεως στις κοινωνικές σχέσεις με επαναστατικό, δηλαδή εκβιαστικό τρόπο, θα αποδειχθεί τελικά αντικατάσταση της μιας βίας από την άλλη. Η ιστορική πείρα το απέδειξε αυτό σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων. Ήδη εμείς παρατηρήσαμε στη διάρκεια της ζωής μας πως η ιδέα της δικαιοσύνης ενέπνεε τους ανθρώπους στη μάχη με τον δεσποτισμό και την εκμετάλλευση, για την ελευθερία και τα πλήρη δικαιώματα για όλους. Ωστόσο, οι επαναστάσεις κατέληξαν ή μετατράπηκαν σε τρομοκρατικά καθεστώτα με την κατάπιξη τεράστιων μαζών πληθυσμού, με τη στέρση των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων και τα παρόμοια. Όσο βαθειά και αν είναι η ταραχή μας για τις αδικίες κάποιου συστήματος, η αλλαγή του πρέπει να συνδέεται με μακρά διαδικασία ανυψώσεως του ηθικού επιπέδου των ανθρώπων εν γένει. Δεν έχουμε το δικαίωμα να πραγματοποιήσουμε εκβιαστικές πράξεις -ακόμη και επάνω στους εκβιαστές- στο όνομα του Χριστού. Να ελέγξουμε όμως την αδικία, ζώντας με ένταση, για να φυλάξουμε τη δικαιοσύνη προς όλους, μπορούμε και το κάνουμε, όταν βλέπουμε όφελος από τον λόγο μας.

Η τέλεση της ίδιας της Λειτουργίας, η οποία είναι θυσία για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων, είναι η υψηλότερη από όλες τις συμμετοχές στη δύσκολη διακονία προς την ανθρωπότητα. Δεν μας επιτρέπεται να παρεκκλίνουμε από τον σκοπό να παραμείνουμε στο φως των εντολών του Κυρίου. Αν γίνουμε μία από τις σκοτεινές δυνάμεις που πολεμούν για την επικράτηση επάνω στους αδελφούς, θα επισκιάσουμε το φως που έφερε στη γη ο Θεός. Αυτό ασφαλώς το έγκλημα είναι πιο επιζήμιο για μας από κάθε άλλο. Ο κόσμος δεν χρειάζεται «πολιτική Εκκλησία». Ο υποβαθμισμένος χαρακτήρας της Εκκλησίας του Χριστού κατά τους τελευταίους αιώνες οδήγησε στην απομάκρυνση από αυτήν μεγάλου πλήθους πιστών. Μπορούμε να αποκαταστήσουμε τη μεγάλη λάμψη της Εκκλησίας μόνο με την ακραία προσπάθεια να ζήσουμε χριστιανικά, ευαγγελικά, χωρίς να στρέφουμε την προσοχή μας στο πώς θα μας συμπεριφερθούν οι σύγχρονοί μας. Αν δεν αποκτήσουν οι χριστιανοί τα γνήσια πνευματικά χαρίσματα, και πρωτίστως την

αγιότητα, το κήρυγμα με τα λόγια θα παραμένει ως «κύμβαλον αλαλάζον».

Η ολοκληρωτική στροφή προς τη γη δεν επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν την Εκκλησία στην αυθεντική της ουσία· ως Βασιλεία της Πατρικής Αγάπης, ως χώρο επιλάμψεως του Αγίου Πνεύματος, ως οδό προς εξομοίωση με τον Παντέλειο Θεάνθρωπο Χριστό-Ιησού.

Δεν πρέπει να φοβόμαστε την πρόσκαιρη απομάκρυνση των ανθρώπων από την Εκκλησία. Το παράδειγμα του Χριστού, που εγκαταλείφθηκε εντελώς μόνος κατά την ημέρα του Γολγοθά του, ας μας ενισχύει να βαδίσουμε στα ίχνη του. Αυτός μόνος στάθηκε καταδικασμένος από το Ρωμαϊκό Κράτος του δικαίου, από το Νομικό Συνέδριο, και ακόμη από τον όχλο του λαού. Συνεπώς, αν θα μας εγκατέλειπαν οι πάντες, και τότε δεν θα άξιζε να υποβιβάσουμε τις αληθινές διαστάσεις της Καινοδιαθηκικής Αποκαλύψεως που μας δόθηκε με τα παθήματα του Χριστού στο επίπεδο της «ηθικής», στο επίπεδο του «άθεου ουμανισμού», στο επίπεδο «κάθε τύπου και είδους διασκεδάσεως». Ενδέχεται η αποστασία να λάβει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις. Δεν αποκλείεται ο καθένας από μας, για να σταθεί στην πίστη, να πρέπει να είναι έτοιμος να αντισταθεί σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο. Ας είναι αυτοί δισεκατομμύρια· ας μας θεωρούν μωρούς όλοι οι διανοούμενοι και οι αμαθείς. Η απάντηση μας θα είναι μία: «Όσο μικρός και ασήμαντος και αν είμαι, ωστόσο, εν Χριστώ, εγώ είμαι σωστός και όχι εσείς που είστε μακριά από τον Χριστό».

Πηγή: Αρχιμ. Σωφρονίου, «το Μυστήριο της χριστιανικής ζωής», Ι.Μ.Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ, 2010.